

- 2.3. För det fall denna fråga ska besvaras jakande, får den nationella dataskyddsmyndigheten (i det här fallet Agencia Española de Protección de Datos), för att skydda de rättigheter som avses i artiklarna 12 b och 14 a i direktiv 95/46/EG, direkt anmoda företaget Googles söktjänst att från sina index ta bort information som har offentliggjorts av tredje part, utan att först eller samtidigt ha vänt sig till innehavaren av den webbplats där informationen finns?
- 2.4. För det fall denna fråga ska besvaras jakande, är söktjänsterna undantagna från skyldigheten att skydda dessa rättigheter när informationen som innehåller personuppgifter har offentliggjorts i laga ordning och finns kvar på den ursprungliga webbplatsen?
3. Beträffande räckvidden av rätten till utplåning och rätten att göra invändningar i förhållande till rätten att bli bortglömd ställs följande fråga:
- 3.1. Ska rätten till utplåning eller blockering av uppgifter som regleras i artikel 12 b samt rätten att göra invändningar som regleras i artikel 14 a i direktiv 95/46/EG anses innefatta att den berörda personen får vända sig till söktjänsterna för att förhindra att information om honom som har offentliggjorts på webbplatser tillhörande tredje part indexeras, på grund av att han vill att informationen inte ska komma till internetanvändarnas kännedom när han anser att den kan skada honom eller att den ska bli bortglömd, även om det rör sig om information som har offentliggjorts i laga ordning av tredje part?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Gerichtshof (Österrike) den 19 mars 2012 — Pensionsversicherungsanstalt mot Peter Brey

(Mål C-140/12)

(2012/C 165/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberste Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pensionsversicherungsanstalt

Motpart: Peter Brey

Tolkningsfråga

Ska tilläggsersättningen betraktas som en social förmån på så sätt som avses i artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77).

Talan väckt den 23 mars 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-143/12)

(2012/C 165/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Wilms och S. Petrova)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet) ⁽¹⁾ genom att inte utfärda tillstånd i enlighet med artiklarna 6 och 8, genom att inte göra en förnyad bedömning och i förekommande fall uppdatera villkoren i befintliga tillstånd, samt genom att inte övervaka att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 i IPPC-direktivet, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 5.1 i IPPC-direktivet ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 och artikel 5.1 i IPPC-direktivet senast den 30 oktober 2007.